

foreninger, landboforeninger, husmandsforeninger og landbrugsrådet, og det bliver nu dette udvalgs opgave i den kommende tid at tilrettelægge mulighederne for denne samling af vor eksportkraft i een organisation, så vi er i stand til derigennem at dirigere handelen. Om det nu er det, man fra den private handels side i særlig grad har ønsket at opnå, ved jeg ikke, men jeg ved i hvert fald, at de af den private handels folk, som forstår, hvad det drejer sig om, vil finde, at landbruget under de foreliggende forhold ikke har andet at gøre.

Der er en ting, som vi, når dette arbejde er gennemført i løbet af nogle måneder, må bede om, og som vi går ud fra at den højtærede landbrugsminister og den høje rigsdag vil billige, og det er, at de, der får ret til eksport her fra landet af disse samlede landbrugseksportvarer, får *autorisation* dertil af den højtærede landbrugsminister, efter at han har rådført sig med de udvalg, som nu er landbrugsministeriets udvalg, men som efter det, jeg har haft lejlighed til at skitsere, fremtidig bliver erhvervets egne udvalg. Vi kan naturligvis ikke have, at folk, som i og for sig ikke har noget at handle med, ødelægger markederne ved at give tilbud uden at have nogen egentlig basis derfor i håb om, at de kan skaffe sig disse varer. Iøvrigt er det jo ikke noget ualmindeligt indenfor erhvervene, at man selv udnytter sin produktion, lige til det øjeblik kommer, da konsumenten har produkterne i hænde; det har industrien i meget stor udstrækning forstået, og det skal den ikke have utak for, det er sikkert uhyre forstandigt og rigtigt...

I denne forbindelse ønsker jeg at sige, at det er jo ikke landbrugets hensigt — ikke i nogen som helst henseende, det ønsker jeg stærkt at understrege — at udelukke den private handel fra at gøre forretning, tværtimod; dersom det skulle vise sig, at der er private handelsfolk her i landet, som er dygtigere i det fag end landbrugets egne organisationers folk, ja, så kan de komme med deres tilbud, og så kan de naturligvis få varerne, det er ligetil, og få disse varer til de priser, som man iøvrigt er i stand til at skaffe sig“.

Landbrugsministeren svarede hertil, at han ikke var sikker på, landbruget kun havde den vej at gå. „Det kunne jo tænkes, at der i sommerens løb blev slået koldt vand i blodet på de rigsdagsmænd, som nu er så blodtørstige overfor eksportudvalgene. Jeg har den opfattelse, at det arbejde, der er præsteret af eksportudvalgene, og de opgaver, der ligger dær, er så store, at det er meget tvivlsomt, om det er klogt at ophæve disse udvalg. Det er muligt, at man kan ændre deres arbejdsform, det er muligt, at man kan indskrænke